

Paasmeditatie:

‘Simon Petrus zei tot hen: “ik ga vissen”. Zij zeiden tot hem: “wij gaan met je mee”. Ze vertrokken en gingen scheep, en in de nacht vingen zij niets. Toen het al morgen werd, stond Jezus aan de oever’ (Joh.21:3-4a).

Hier begint het verhaal van een nacht hard werken zonder resultaat. Het gaat om een situatie, die we allemaal kennen. Men wil iets bereiken, heeft zich daarvoor ingespannen en dan gaat alles mis. Op alle terreinen van het leven zijn daarvan voorbeelden te vinden. Ook en juist in onze tijd met het virus goed in te denken!

Hier gaat het om een episode in het leven van Petrus. De dagen na het sterven van Jezus moeten voor alle discipelen heel erg zijn geweest. Vol gevoelens van teleurstelling, verwardheid en uitzichtloosheid. Voor Petrus misschien ook het gevoel van schaamte en schuld. Natuurlijk, zij hebben het bericht van Jezus’ opstanding gehoord. Hij had zich zelfs tweemaal aan hen geopenbaard. Hun vreugde was groot! Maar nu lijken zij het niet echt meer te kunnen geloven. Ze gaan weer terug naar hun oude beroep. Wellicht kunnen ze dan weer innerlijk tot rust komen. En zó beginnen ze met de nachtelijke visvangst.

Tot het leven van alledag behoren ook mislukkingen, ziekten, verlies van arbeid, ouderdom. Het leven verloopt niet altijd goed; vergeefs werk maakt moedeloos. Met een lege boot, - moe en teleurgesteld - komen de leerlingen weer aan land. En dan lezen we in de tekst: ‘Toen ... stond Jezus aan de oever’(vs.4). Dat is écht evangelie: de blijde boodschap! Jezus is daar. Hij is er al, als wij nog in de problemen zitten; als tegenslagen en angst ons leven in beslag nemen. Hij komt tot ons, wacht ons op met zijn liefde en vergeving. Ook als alles in ons leven zonder resultaat lijkt te zijn, hoeven wij nog niet te wanhopen. Jezus Christus zegt tot ieder van ons persoonlijk: “Ik ben er voor u; ik zal er zijn”!

Gebed:

Barmhartige God, wij mogen het steeds weer opnieuw horen, -
dat Pasen het feest is van de hoop, - van het nieuwe begin.
Ongeloof, klein geloof, teleurstelling en uitzichtloosheid
behoren bij de wereld van de dood, - die U hebt overwonnen!
U bent bij allen, die op U vertrouwen; U bent er al, als wij nog
in beslag worden genomen door onze problemen, angst en ziekte.
Doordat U leeft, kunnen wij ons kleine leven in uw handen leggen.
Laat ons leven doorstraalt raken met uw licht en uw glans!
Wij danken U, opgestane Heiland, dat U de overmacht blijft houden.
AMEN.

Lied: Martin Luther [1524]; vertaald door Jan Wit (Psalm 130a).

Uit angst en nood stijgt mijn gebed.
O Heer, wil naar mij horen!
Wanneer Gij op ons falen let,
zijn wij, - o God - verloren.
Maar in uw eindeloos geduld,
delgt Gij de menselijke schuld,
en zegent die U vrezen.

Ik hoop op God de Heer en wacht
het Woord dat Hij zal spreken.
Al loopt het naar de middernacht,
ik volg zijn heilig teken.
Mijn hart is in de donkerheid:
een wachter die het Licht verbeidt, -
een wachter op de morgen.

Hoop, - Israël - op God de Heer,
die rijk is aan genade.
Want Hij verlaat u nimmermeer,
al kiest gij ook ten kwade.
Hij leidt u door de woestenij,
en maakt gans Israël eens vrij, -
van ongerechtigheden.

Zegen:

De vrede van God, - die al ons verstand te boven gaat - zal uw harten
en uw gedachten bewaren in Jezus Christus, onze Heer. AMEN.